

Aproximació a la narrativa contemporània: *Els Dublinesos*

La narrativa del segle XX no s'entén sense les aportacions tècniques i temàtiques de l'escriptor irlandès James Joyce, el qual un segle després continua essent motiu d'anàlisi, d'investigacions i de polèmica. És conegut sobretot per la seva gran obra: *L'Ulisses*.

En aquesta, Joyce duu a terme un procés de desautomatització del lector, ja que desapareix l'autor i el punt de vista. Però no podria haver arribat a aquest punt culminant de la seva producció literària sense haver fet abans un procés de maduració. Amb aquest treball de recerca s'ha pretès una aproximació a l'obra que es pot considerar una de les bases a partir de les quals es basteix tot l'univers posterior de James Joyce: *Els Dublinesos*.

Aquesta obra és un recull de contes en què l'autor col·loca els seus personatges a la ciutat de Dublín. És una obra realista, que fa una descripció molt acurada de la societat de l'època, d'aquesta classe mitjana i baixa que ens mostra d'alguna manera el que era Dublín i la vida quotidiana en aquesta ciutat. Per tant, Dublín és molt present en la configuració del subjecte de l'obra.

Dublinesos no és un llibre que es pugui encasellar en una sola temàtica a causa de la diversitat de temes presentats a cada conte, de manera que reflecteix un seguit de tòpics recurrents en l'obra que s'han intentat analitzar. Les constants que s'han tingut en compte són: la religió, l'alcoholisme, el nacionalisme, els nens, els joves, la geografia, la bondat i la maldat. Aquestes temàtiques són travessades constantment per la foscor i la paràlisi. La foscor és un element que sempre és present a l'obra, sempre hi ha una falta de lluminositat, com si el dia gairebé no existís. La paràlisi reflecteix la impossibilitat de moure's, d'evolucionar, d'avançar per part dels personatges, per això no avança l'argument, no avancen els personatges ni les situacions. Podríem dir, doncs, que els personatges es troben encallats, com en un etern present que es va repetint (com a *Ulisses*).

L'últim conte de l'obra dels *Dublinesos* ("Els Morts") va ser portat al cinema pel famós director John Huston. Com a segona part de la part pràctica s'ha comparat la pel·lícula amb el conte de Joyce. Huston no només duu a terme una fidel representació del text, sinó que, a més a més, recrea a la perfecció una altra de les característiques de l'obra de Joyce, les epifanies: visions que mostren una realitat que queda desvetllada i que representa un dels moments àlgids de la pel·lícula.

Clàudia Valls Figuera
Tutora: Eulàlia Riera